

12 הנפש ותזמורות צוהלות בכל קצוי הארץ: ומי יודע,
אולי כך בקשו מן השמים שתמצא לאבלים ולסובלים
נחמת מה:

13 גלויי גבורה של עזי הנפש העלו על נס ו"קדיש" נאמר
על המתים, ספרי זכרונות נכתבו ואנדרטאות הוקמו,
ולאבלים נמצא סוף סוף מקום לבכות בו את מתייהם:

14 פושעים באו על ענשם, נבי גוף או נפש זכו לעזרה, אך
בכל אלה לא היה כדי לכבל את מלאך החלומות,
הממשיך להבעית את הנעולים לילה אחר לילה, ולא
בדי להשתיק את קול המצפון, המנקר ותובע הסבר
15 לרשעות השטנית ולאטימות הלב: ושלל השאלות –
רבנו של עולם, למה? למה? למה דוקא אנחנו? למה
דוקא הם? למה עכשו? למה כך? – נותרו תלויות בחללו
של עולם, מרחפות מעל כל מעשי אנוש, ומענה – אין:

16 ימים יגידו מה למדנו: רק הזמן יגלה אם הקשבנו באמת
לקולו של דם הנרצחים הצועק אלינו מן האדמה:

17 אל תתאבלו יותר מדי, אך אל תשקעו בשכחה
של אדישות; אל תניחו לימי החשך שישובו,

בכו וגם מחו את הדמעה; אל תמחלו

ואל תסלחו, אל תנסו להבין;

למדו לחיות ללא מענה:

18 בדמינו חיו!